

УДК 657. 47

О. М. КИРИЛЕНКО^{1*}, М. І. МІЩЕНКО²

^{1*} Каф. менеджменту зовнішньоекономічної діяльності підприємств, Національний авіаційний університет, вул. космонавта Комарова, 1, м. Київ, тел. (098) 552-53-38, ел. пошта ons@ua.fm

² Каф. «Економіка та менеджмент», Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна, вул. Лазаряна, 2, Дніпропетровськ, Україна, 49010, тел. (067) 566-14-38, ел. пошта mmi@ua.fm

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ З УРАХУВАННЯМ СТРАТЕГІЧНИХ ПРІОРИТЕТІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Мета. Мета дослідження полягає у виявленні та визначенні на основі встановлених стратегічних пріоритетів розвитку економіки перспектив та напрямків розвитку транспортної системи України. **Методика.** Запропонована робота складається з двох основних етапів: етапу формування вихідних даних, необхідних для реалізації процесу прогнозування перспективних напрямків розвитку транспортної системи; етапу обґрунтування стратегічних пріоритетів. **Результати.** З дослідження випливає, що найперспективнішими напрямками розвитку транспортної системи в умовах ринкової економіки є: оновлення рухомого складу; поліпшення інвестиційного клімату в галузі; лібералізація транспортного ринку та інтеграція вітчизняної транспортної системи до європейської та міжнародної транспортних систем; підвищення ефективності державного управління в галузі транспорту. У цілому визначення перспективних напрямків розвитку транспортної мережі України підтвердило їх тісний взаємозв'язок з перспективами функціонування вантажоутворюючих галузей національної економіки та прогнозованою їх потребою в споживанні транспортної продукції. Інтеграція вітчизняної транспортної системи до європейської та міжнародної транспортних систем можлива шляхом: забезпечення розвитку експорту транспортних послуг, ефективного використання транзитного потенціалу, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного транспорту на міжнародному ринку транспортних послуг; приєднання й забезпечення виконання міжнародних транспортних конвенцій та угод; узгодження вітчизняного законодавства з транспортним законодавством ЄС; розроблення та запровадження відповідно до міжнародних вимог технічних та технологічних регламентів і стандартів; уніфікації вимог до перевізників; забезпечення співробітництва з ЄС з метою розвитку міжнародних транспортних коридорів, визначених групою високого рівня Європейської Комісії; забезпечення розвитку співробітництва з Польщею, Білоруссю та іншими державами з питань організації контейнерних перевезень тощо. **Наукова новизна.** Запропоновано комплексний підхід до вдосконалення системи планування перспективних напрямків розвитку транспортної системи України під впливом специфічних особливостей функціонування вантажоутворюючих галузей. **Практична значимість.** Основні результати роботи можуть бути використані для вдосконалення системи планування розвитку транспортної системи та окремих видів транспорту як у вантажному, так і в пасажирському русі.

Ключові слова: національна економіка; транспортна система; прогнозування розвитку.

Постановка проблеми

Значні позитивні зрушення, які відбулися протягом 2012–2015 рр. в напрямку розвитку інфраструктури, у т. ч. на залізничному транспорті [7], суттєво розширили матеріально-технологічні передумови ефективного розвитку галузі, сприяли подоланню низки інфраструктурних «вузьких місць», які гальмували процеси економічного розвитку. Проте продовження технологічного оновлення має поєднуватися із поширенням організаційної

модернізації, адаптацією транспорту до умов конкурентоспроможної діяльності у кризовій вітчизняній економіці.

У зв'язку з існуванням системних дисбалансів у транспортній галузі зростають витрати, пов'язані з недотриманням умов безпеки руху та екологічної безпеки, знижується надійність транспортної системи, відбувається погіршення якості транспортного обслуговування вітчизняних підприємств і населення [12], спостерігаються тенденції переорієнтації транзитних вантажопотоків у

обхід України. Ураховуючи суттєву роль транспортного комплексу в забезпеченні ефективного функціонування та конкурентоспроможності національної економіки, активне продовження модернізаційних процесів в цьому напрямку розглядається як один із головних напрямів політики держави на сучасному етапі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Процес трансформації (реформування) транспортно-дорожнього комплексу в контексті завдань удосконалення інфраструктурної складової країни має за мету створення комплексної транспортної інфраструктури, яка б не лише належним чином задовольняла потреби суспільства в перевезеннях пасажирів і вантажів, сприяла зниженню транспортних витрат у вартості продукції, використовуючи економічно обґрунтовані тарифи, а й забезпечила б ефективну реалізацію транспортно-дорожнього потенціалу нашої країни [9].

У сфері розбудови транспортно-дорожнього комплексу, спрямованої на задоволення потреб економічного розвитку, підвищення якості життя громадян, пріоритетними напрямками на 2016 р. мають бути [1, 2, 4]: створення нової архітектури органів, відповідальних за управління та вдосконалення транспортно-дорожнього комплексу на різних видах транспорту (необхідно закласти основи регулювання діяльності суб'єктів природних монополій у сфері транспорту на державному рівні й утворити Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері транспорту); розвиток і вдосконалення правового підґрунтя для подальшого впровадження реформ у сфері транспорту, узгодження стандартів у сфері транспорту зі стандартами Євросоюзу; підвищення безпеки перевезень і якості послуг під час доставки вантажів та обслуговування пасажирів; реформування системи тарифоутворення на транспортні послуги; реалізація проектів загальнодержавного значення щодо розвитку національної інфраструктури, у т.ч. із використанням ресурсів міжнародних організацій з фінансового забезпечення, технічної допомоги міжнародної спільноти [6].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття

Саме тому дуже актуальним на сьогодні є пошук і розробка перспективних напрямків розвитку транспортної системи України з урахуванням стратегічних пріоритетів економіки.

Формулювання цілей статті

Метою статті є дослідження та визначення на основі встановлених стратегічних пріоритетів розвитку економіки перспектив та напрямків розвитку транспортної системи.

Виклад основного матеріалу

З огляду на зазначене основними напрямками розвитку транспорту в Україні в умовах відновлення після кризи мають бути такі [11].

По-перше, вжиття заходів галузевої модернізації в межах транспортного сектору, до яких, зокрема, належать: розробка програмних документів і механізмів спільного фінансування розвитку доріг між обласними центрами та промисловими вузлами, а також сільських доріг; розробка механізмів пріоритетного використання транспортних засобів вітчизняного виробництва під час реалізації державних і регіональних програм, що передбачають оновлення парку вантажного й пасажирського автотранспорту; ухвалення державної цільової економічної програми розвитку автомобільного транспорту, у якій має бути передбачено заходи щодо підвищення якості та рівня безпеки перевезень пасажирів, пошти, багажу, вантажів, створення конкурентоспроможного середовища на ринку послуг з транспортного забезпечення, зниження рівня забруднення, підвищення енергоефективності рухомого складу, забезпечення розвитку інфраструктури галузі автомобільного транспорту; запровадження європейських стандартів гарантування безпеки авіації та захисту прав пасажирів на основі інструментів, передбачених новим Повітряним кодексом України; розбудова внутрішніх авіаційних перевезень на основі заохочення політики доступних тарифів на перевезення, сприяння посиленню добросовісної конкуренції українських і зарубіжних компаній на ринку міжнародних пасажирських авіаперевезень;

забезпечення виконання Стратегії розвитку вітчизняної промисловості у сфері авіоники України до 2020 р. – державної програми, яка визначатиме пріоритетні напрямки розвитку авіаційної промисловості у взаємозв'язку зі стратегічними орієнтирами розвитку авіаційного транспорту України; забезпечення практичного розмежування функцій управління, державного регулювання, нагляду, контролю у сфері безпеки судноплавства, нагляду та контролю у сфері діяльності морських портів, їх адміністрацій в умовах посилення глобальної нестабільності власників морських терміналів, портових операторів, інших суб'єктів господарювання морських портів і споживачів їхніх послуг (товарів, робіт); запровадження нової тарифної політики оброблення вантажів, що дасть змогу підвищити конкурентоспроможність українських портів; забезпечення виконання Стратегії розвитку морських портів України за період до 2015 р. щодо вдосконалення потужностей з перероблення контейнерних вантажів у морських торговельних портах і розширення географії функціонування морських поромних ліній [8]; законодавче регулювання розвитку судноплавства на внутрішніх водних шляхах; сприяння розвитку мультимодальних перевезень із залученням річкового транспорту, у т. ч. на основі розвитку відповідної логістичної інфраструктури (перевантажувальних комплексів у портах, складів тощо); забезпечення стабільного функціонування об'єктів воднотранспортної інфраструктури, що утворюють єдину систему управління безпекою судноплавства на внутрішніх водних шляхах; забезпечення реалізації Державної цільової програми реформування залізничного транспорту на 2010-2019 роки [8], зокрема в частині реформування «Укрзалізниці» з метою створення нової організаційно-правової та економічної моделі управління залізничним транспортом, розвитку конкурентного середовища на транспортному ринку в сегменті залізничних перевезень.

По-друге, залучення зовнішніх інвестицій для прискорення структурних змін у сфері транспорту [1]. Зокрема, для активізації співробітництва України з міжнародними організаціями, які сприяють залученню інвестиційних ресурсів до країн-партнерів, необхідно: вживати заходів щодо набуття

Україною членства у Світовій асоціації агентств сприяння інвестиціям, налагодити контакти з відповідним підрозділом Конференції ООН з торгівлі та розвитку; забезпечувати поширення інформації про стратегічні та практичні рішення у сфері розвитку партнерства на рівні держави та приватного сектора у сфері транспорту в Україні з місією пошуку потенційних інвесторів і кредиторів; поглиблювати співробітництво з інвестиційними агентствами провідних держав світу через проведення переговорів та підписання меморандумів щодо взаємодії.

По-третє, розробка та запровадження механізму партнерства на рівні держави та приватного сектора для залучення фінансових ресурсів у розвиток інфраструктури, у т. ч. залізничного транспорту [2]. В основі цього – Закон України «Про державно-приватне партнерство» у редакції від 1 грудня 2012 р. та можливості, що надають Податковий і Митний кодекси. Для стимулювання розвитку державно-приватного партнерства у галузі транспорту як механізму, що зменшує вимоги щодо державного бюджету, розвиває модернізаційні процеси та сприяє оновленню виробничих ресурсів дорожньо-транспортного комплексу України, необхідно: розробити Концепцію розвитку державно-приватного партнерства у сфері транспорту, у якій, зокрема, передбачити механізми залучення приватного сектора до проектування, фінансування, будівництва, відновлення об'єктів транспортної інфраструктури; поширення позитивного досвіду застосування механізмів державно-приватного партнерства у галузі транспорту; розрахувати оптимальні моделі державно-приватного партнерства та механізми зниження ризиків між учасниками для реалізації проектів, у т.ч. у транспортно-дорожній галузі; запровадити механізми заохочення розвитку ринку фінансових послуг для підтримки державно-приватного партнерства й схеми фінансування проектів [4]; здійснювати спеціальну підготовку фахівців із питань державно-приватного партнерства.

По-четверте, забезпечення ефективної реалізації національних проектів у сфері транспорту, для чого необхідно: формувати й оновлювати перелік пріоритетних проектів загальнодержавного значення для розвитку

транспортної інфраструктури; забезпечити впровадження рішень, ухвалених постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання реалізації проекту «Інфраструктурні об'єкти Київського регіону» від 19 вересня 2011 р. № 982 щодо дотримання строків реалізації, визначених техніко-економічними обґрунтуваннями складників проекту; здійснювати заходи, спрямовані на виявлення бар'єрів і проблем інвестування в Україні, і сприяти вирішенню цих проблем із залученням галузевих вітчизняних і міжнародних експертів, зокрема через проведення подальших роуд-шоу за кордоном, окремих медіакампаній в Україні, просування веб-порталу як дієвого засобу впливу, інформування та надання послуг для інвесторів; забезпечити виконання домовленостей із китайською стороною щодо реалізації національного проекту «Повітряний експрес» із будівництва прямого залізничного сполучення між м. Києвом і Міжнародним аеропортом «Бориспіль».

Перехід економіки до інтенсивного типу розвитку та дотримання політичного курсу на інтеграцію до Європейського Союзу потребує прийняття адекватних рішень щодо розвитку транспортно-дорожнього сектора на довгострокову перспективу [5].

Потребує реформування система управління залізничним [6], морським та автомобільним транспортом, дорожнім господарством. Низьким є рівень безпеки перевезень. Значно гірші порівняно з країнами ЄС показники аварійності на автомобільному транспорті.

Літаки вітчизняних авіакомпаній неодноразово включалися до «чорного списку» авіакомпаній, яким заборонено здійснювати рейси до країн ЄС.

Урядом України розпорядженням від 20 жовтня 2010 року № 2174-р схвалено Транспортну стратегію України на період до 2020 року – цілісний системний документ стратегічного характеру щодо подальшого розвитку та функціонування транспортного сектора економіки України, розширення міжнародних транспортних зв'язків, ефективного використання транзитного потенціалу країни, впровадження структурних реформ на транспорті [10].

Метою Стратегії є визначення концептуальних засад формування та реалізації державної політики щодо забезпечення

стабільного та ефективного функціонування галузі транспорту, створення умов для соціально-економічного розвитку, підвищення конкурентоспроможності національної економіки [10].

Принципи розробки та реалізації Стратегії: забезпечення доступності транспортних послуг для всіх верств населення, зокрема осіб з обмеженими фізичними можливостями, малозабезпечених громадян; узгодження планів розвитку транспортної інфраструктури з генеральною схемою планування території України, планами використання земельних ресурсів; реалізація жорсткої антимонопольної політики; лібералізація ціноутворення на ринку транспортних послуг; функціонування транспортних підприємств на засадах самоокупності; концентрація фінансових ресурсів на виконанні основних завдань розвитку галузі транспорту; забезпечення екологічної безпеки, обов'язкового дотримання екологічних стандартів і нормативів під час провадження діяльності в галузі транспорту [3]; стимулювання розвитку енергозберігаючих і екологічно безпечних видів транспорту.

Підвищення ефективності державного управління в галузі транспорту планується здійснювати шляхом: реформування системи державного управління залізничним транспортом, автомобільними дорогами загального користування та морськими торговельними портами, удосконалення діяльності автостанцій; забезпечення державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання у галузі транспорту відповідно до європейських стандартів та утворення після реформування залізничного транспорту органу регулювання в зазначеній галузі; підвищення кадрового потенціалу та рівня соціального захисту працівників транспорту; проведення структурних реформ, спрямованих на розвиток та удосконалення ринкових відносин у галузі транспорту; створення конкурентного середовища на ринку транспортних послуг; забезпечення координації роботи різних видів транспорту; створення умов для забезпечення швидкого переміщення транзитних вантажів; удосконалення системи ліцензування окремих видів діяльності в галузі транспорту; реалізації ефективної тарифно-цінової політики, спрямованої на збалансування інтересів

транспортних підприємств і споживачів їх послуг тощо.

Висновки

Таким чином, з дослідження випливає, що найперспективнішими напрямками розвитку транспортної системи в умовах ринкової економіки є: оновлення рухомого складу, поліпшення інвестиційного клімату в галузі, лібералізація транспортного ринку та інтеграція вітчизняної транспортної системи до європейської та міжнародної транспортних систем, підвищення ефективності державного управління в галузі транспорту.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямку

У цілому визначення перспективних напрямків розвитку транспортної мережі України підтвердило їх тісний взаємозв'язок з перспективами функціонування вантажоутворюючих галузей національної економіки та прогнозованою їх потребою в споживанні транспортної продукції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вовк А. А. Оценка эффективности транспортного производства и результатов ее роста : монография / А. А. Вовк. – Москва : Крома, 2000. – 295 с.
2. Вдовенко Ю. С. Приватно-державні джерела фінансування розвитку автомобільних доріг регіону : дис. ... канд. екон. наук: 08.00.04 / Вдовенко Юрій Станіславович; НТУ. – Київ, 2008. – 232 с.
3. Корженевич І. П. Принципи прогнозування витрат на ліквідацію наслідків від шкідливого впливу на суспільство та довкілля автомобільного та залізничного транспорту / І. П. Корженевич, Ю. С. Бараш, Т. Ю. Чаркіна // Проблеми економіки транспорту : зб. наук. пр. Дніпропетр. нац. ун-ту залізнич. трансп. ім. акад. В. Лазаряна. – 2012. – Вип. 3. – С. 102–109.
4. Кравченко О. О. Сценарне фінансове планування і прогнозування на залізничному транспорті: теорія і практика : монографія / О. О. Кравченко. – Київ : ДЕТУТ, 2013. – 300 с.
5. Новий курс: реформи в Україні 2010-2015. Національна доповідь / за заг. ред. В. М. Гейця [та ін.]. – Київ : НВЦ НБУВ [Національна академія наук України. Секція суспільних і гуманітарних наук], 2010. – 232 с.
6. Петренко О. О. Реформування залізничного транспорту в умовах інституціональних трансформацій економіки України : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03 / Петренко Олена Олександрівна; Ін-т економіки і промисловості НАН України. – Київ, 2012. – 430 с.
7. Підсумки роботи транспорту України за 2014 р.: Експрес-випуск Державної служби статистики України: Статистика транспорту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
8. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної цільової програми реформування залізничного транспорту на 2010-2015 рр.» № 1390 від 16 грудня 2009 р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1390-2009-%D0%BF>.
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2009 р. № 1390 «Про затвердження Державної цільової програми реформування залізничного транспорту на 2010–2019 рр.» із змінами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1390-2009-%D0%BF>.
10. Про схвалення Транспортної стратегії України на період до 2020 року : розпорядження КМУ від 20.10.2010 р. № 2174-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/npd/list>
11. Про затвердження Концепції реформування транспортного сектору економіки [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України від 9 листопада 2000 р. № 1684. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1684-2000-%EF>. – Назва з титул. екрана.
12. Транспортування. Матеріально-технічне забезпечення та послуги. Суспільний пасажирський транспорт. Визначення якості обслуговування, складання завдань і принципи вимірів: DIN EN 13816:2002. – [Чинний від 2002–04–17]. – 38 с.

О. Н. КИРИЛЕНКО^{1*}, М. И. МИЩЕНКО²

^{1*}Каф. менеджмента внешнеэкономической деятельности предприятий, Национальный авиационный университет, ул. Космонавта Комарова, 1, г. Киев, тел. (098) 552-53-38, эл. почта: ons@ua.fm

²Каф. «Экономика и менеджмент», Днепропетровский национальный университет железнодорожного транспорта имени академика В. Лазаряна, ул. Лазаряна, 2, Днепропетровск, Украина, 49010, тел. (067) 566-14-38, эл. почта mmi@ua.fm

ПЕРСПЕКТИВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЯ ТРАНСПОРТНОЙ СИСТЕМЫ С УЧЕТОМ СТРАТЕГИЧЕСКИХ ПРИОРИТЕТОВ НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ

Цель. Цель исследования заключается в выявлении и определении на основе установленных стратегических приоритетов развития экономики перспектив и направлений развития транспортной системы Украины. **Методика.** Исследование включает в себя два основных этапа: этап формирования исходных данных, необходимых для реализации процесса прогнозирования перспективных направлений развития транспортной системы; этап обоснования стратегических приоритетов. **Результаты.** Исследование показало, что наиболее перспективными направлениями развития транспортной системы в условиях рыночной экономики являются: обновление подвижного состава; улучшение инвестиционного климата в отрасли; либерализация транспортного рынка и интеграция отечественной транспортной системы в европейскую и международную транспортную систему; повышение эффективности государственного управления в области транспорта. В целом определение перспективных направлений развития транспортной сети Украины подтвердило их тесную взаимосвязь с перспективами функционирования грузообразующих отраслей национальной экономики и прогнозируемой их потребностью в потреблении транспортной продукции. Интеграция отечественной транспортной системы в европейскую и международную транспортные системы возможна путем: обеспечения развития экспорта транспортных услуг, эффективного использования транзитного потенциала, повышения конкурентоспособности отечественного транспорта на международном рынке транспортных услуг; выполнения международных транспортных конвенций и соглашений; гармонизации отечественного законодательства с транспортным законодательством ЕС; разработки и внедрения в соответствии с международными требованиями технических и технологических регламентов и стандартов; унификации требований к перевозчикам; обеспечения сотрудничества с ЕС с целью развития международных транспортных коридоров, определенных группой высокого уровня Европейской Комиссии; обеспечения развития сотрудничества с Польшей, Беларусью и другими государствами по вопросам организации контейнерных перевозок; **Научная новизна.** Предложен комплексный подход к совершенствованию системы планирования перспективных направлений развития транспортной системы Украины под влиянием специфических особенностей функционирования грузообразующих отраслей. **Практическая значимость.** Основные результаты работы могут быть использованы при совершенствовании системы планирования развития транспортной системы и отдельных видов транспорта как в грузовом, так и в пассажирском движении.

Ключевые слова: национальная экономика; транспортная система; прогнозирование развития.

O. M. KIRILENKO^{1*}, M. I. MISHCHENKO²

^{1*}Dep. Management of Foreign Economic Activity of Enterprises, National Aviation University, Kosmonavta Komarova St. 1, Kyiv, tel. (098) 552-53-38, e-mail ons@ua.fm

^{2*}Dep. «Economy and Management», Dnipropetrovsk National University of Railway Transport named after Academician V. Lazaryan, Lazaryan St., 2, Dnipropetrovsk, Ukraine, 49010, tel. +38 (067) 566-14-38, e-mail mmi@ua.fm, ORCID 0000-0003-0372-1957

PERSPECTIVE DIRECTIONS OF DEVELOPMENT OF TRANSPORT SYSTEM TAKING INTO ACCOUNT THE STRATEGIC PRIORITIES OF THE NATIONAL ECONOMY

The purpose. Is to identify and define, based on identified strategic priorities of economic development prospects and directions of development of transport system of Ukraine. **Methods.** The proposed work includes two main stages: generating the initial data required for the implementation of the process predict promising directions of development of transport system; a stage for strategic priorities. **The results.** From the study shows that the most promising directions of development of transport system in the conditions of market economy are: the renewal of rolling stock, improvement of the investment climate in the industry, transport market liberalization and integration of domestic transport system to the European and international transport systems, improving the efficiency of state management in the field of transport. In General, the definition of perspective directions of development of transport network of Ukraine have confirmed the close relationship with the prospects of functioning ventilatory sectors of the national economy and projected their need for the consumption of transport products. The integration of the domestic transport system to the European and international transport systems is possible through: development of export of transport services, efficient use of transit potential, increase competitiveness of domestic transport at the international transport services market; accession and enforcement of international transport conventions and agreements; harmonization of national transport legislation with EU legislation; development and implementation in accordance with international requirements technical and technological regulations and standards; unification of requirements to the carriers; ensuring cooperation with the EU with the aim of developing international transport corridors defined by the high level Group of the European Commission; ensuring the development of cooperation with Poland, Belarus and other States on the organization of piggyback transportation; supporting the interoperability of transport networks of Ukraine and neighboring countries; bilateral agreements on transport communication between Ukraine and member States of the EU; the modernisation of the infrastructure of border crossing points; introduction of automated system of transfer of railway rolling stock from broad to narrow gauge. **Scientific novelty.** A comprehensive approach to improving the system of planning of perspective directions of development of transport system of Ukraine under the influence of specific features of functioning ventilatory industries. **The practical significance.** The main results can be used in improving the system, planning the development of the transport system and private transport modes, both freight and passenger traffic.

Keywords: national economy; transportation system; forecasting.

Надійшла до редколегії 01.06.2016.

Стаття рекомендована до друку д-ром екон. наук, проф. Головковою Л. С. та д-ром техн. наук, проф. Вечеровим В. Т.